

Літературні читання вдячності

ДАЛІ: Я ПОВЕРНУ СОБІ СВОЄ ЖИТТЯ

Сьогодні українці відзначають День Соборності України, день єдності, злуки. За цим простим словом соборність стоїть історія великої країни – УКРАЇНИ. Повномасштабна війна стала випробуванням єдності українців. Ми гідно його проходимо — згуртувалися, боремося, підтримуємо, відновлюємо... Тисячі добровольців захищають країну, тисячі волонтерів допомагають армії, мільйони громадян щодня донатять на Збройні Сили. Українська нація довго була під зовнішнім впливом. І хоча ми досягли чимало, її становлення триває. Набуваємо досвіду, робимо помилки та вчимося на них, спотикаємося, падаємо, але підводимося і йдемо далі. Наша правда й сила — в соборності.

За ідею єдності, соборності віддавали своє життя тисячі українців. На жаль, і сьогодні Героями йдуть у вічність найкращі воїни й сьогодні.. За Україну і з любов'ю до України загинув талановитий рівненський митець, воїн-бард, веган-дизайнер взуття, поет і військовослужбовець і перш за все ЛЮДИНА – Максим Кривцов із позивним "Далі".

Сьогодні старшокласники Рівненського ліцею 27 вшановують його. Він обрав для себе шлях воїна, прийнявши смерть, і вічно житиме як поет. Максим намагався бути промінчиком сонячним і йому це вдавалося. Його щирість пробиває в саме серденько. "Далі" у цивільному житті був митцем. Розкішний, неймовірно гарний чоловік з очима, в яких була вся щирість і глибина світу. Він був Людиною з великої букви.

Разом із заступниками директора ліцею Світланою Баньковою, Інною Бачинською гортали сторінки життєпису Максима, слухали в запису спогади близьких йому людей, вдихали Максимове слово і розуміли: жорстока війна забирає велич, силу, міць України.

Учителі української мови Тетяна Кондратюк, Любов Коваль, Світлана Сметаніна, Лариса Шпичак, Ніна Цехместрук донесли до сердець старшокласників слово «Далі» Максима Кривцова – глибоке, легке, раниме, правдиве, щире, сильне... Слово, підсвічене внутрішньою добротою, слово, яке світиться, зігріває— і ти відчуваєш це тепло. Як же він умів бути живим, відчувати, творити!

Максим Далі Кривцов загинув у 33, це проклятий вік для поетів. 2024 черговий кривавий рік для тих, хто у війні. Але поезія від того набирається сили. Як фіалки, образ яких став останнім поетичним рефреном до пам'яті про Максима Кривцова.

Вічна пам'ять Герою!